

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2472/2020

13.07.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Булајић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд – Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1775/18 од 24.10.2019. године у делу којим је одлучено о трошковима поступка, у седници одржаној 13.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1775/18 од 24.10.2019. године у делу којим је одлучено о трошковима поступка, као изузетно дозвољеној.

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 1775/18 од 24.10.2019. године којом је одбијена жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у делу којим је одлучено о трошковима поступка, као и решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 361/18 од 17.05.2018. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање у укинutom делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 361/18 од 17.05.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да у корист тужиле уплати допринос по основу пензијског и инвалидског осигурања по стопи која буде важила на дан уплате на основицу од 2.884,00 динара за период од 01.12.2015. године до 29.12.2015. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1775/18 од 24.10.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужене и тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 361/18 од 17.05.2018. године.

Против другостепене пресуде - дела којим је одлучено о трошковима поступка, тужиле је изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да су испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољној у смислу члана 404. ЗПП због потребе разматрања правних питања везаних за трошкове поступка, обзиром да постоји неуједначена судска пракса по овом питању. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима поступка применом члана 408. у вези са чланом 420. („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиле основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиле и обавезао тужену да у корист тужиле изврши уплату припадајућих доприноса. Међутим, иако је тужила у целини успела у парници, њен захтев за накнаду трошкова поступка није усвојен већ је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, са образложењем да је тужила могла да уплату доприноса потражује у поступку у коме је потраживала и уплату разлике накнаде за време незапослености.

Другостепени суд је одбио жалбу тужиле и потврдио одлуку о трошковима поступка, прихватајући разлоге првостепеног суда у целини.

Врховни касациони суд сматра да се основано ревизијом указује на погрешан став нижестепених судова у погледу права тужиле на накнаду трошкова поступка.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да странка која у целини изгуби парницу дужна је да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. истог закона да ће суд приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход парнице, нижестепени судови су погрешно одлучили да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Приликом одлучивања о трошковима поступка, основни критеријум којим судови морају да се руководе јесте успех парничних странака у спору. Изузетак су трошкови поступка у вези са породичним односима где суд одлучује по слободној оцени, водећи рачуна о разлозима правичности. У конкретном случају, тужена приликом исплате новчане накнаде није извршила исплату припадајућих доприноса због чега тужила има право да тужбом потражује њихову исплату. Осим тога, тужена је оспорила тужбени захтев тужиле током поступка, у ком смислу тужили, која је успела у спору, припада право на накнаду трошкова који су били потребни ради вођења парнице.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 416.

став 2. у вези члана 420. ЗПП-а укинуо одлуку о трошковима поступка и предмет у укинутом делу вратио на поновно одлучивање.

Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић